

Pasaje din MANA

25 noembrie

Gen. 3:1-13:

1 Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți pomii din grădină?’”

2 Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

3 Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu mâncați din el și nici

să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.”

4 Atunci, șarpele a zis femeii:

„Hotărât că nu veți muri,

5 dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca

Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

6 Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și

el.

7 Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.

8 Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

9 Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”

10 El a răspuns: „Ți-am auzit

glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.”

11 Și Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ți-a spus că ești gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îți poruncisem să nu mănânci?”

12 Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.”

13 Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.”

Deut. 13:3:

3 să n-ascuți cuvintele acelu
proroc sau visător de vise, căci
Domnul Dumnezeu vostru vă
pune la încercare ca să știe dacă
iubiți pe Domnul Dumnezeu
vostru din toată inima voastră și
din tot sufletul vostru.

Ps. 119:165:

165 Multă pace au cei ce iubesc
Legea Ta și nu li se întâmplă
nicio nenorocire.

Prov. 1:10-17:

10 Fiule, dacă niște păcătoși vor

să te amăgească, nu te lăsa
câștigat de ei!

11 Dacă-ți vor zice: „Vino cu noi!
Haidem să întindem curse, ca să
vărsăm sânge, să întindem fără
temei lațuri celui nevinovat;

12 haidem să-i înghițim de vii, ca
Locuința morților, și întregi, ca pe
cei ce se coboară în groapă;

13 vom găsi tot felul de lucruri
scumpe și ne vom umple casele
cu pradă;

14 vei avea și tu partea ta la fel
cu noi, o pungă vom avea cu
toții”,

15 fiule, să nu pornești la drum

cu ei, abate-ți piciorul de pe
cărarea lor!

16 Căci picioarele lor aleargă la
rău și se grăbesc să verse sânge.

17 Dar degeaba se aruncă lațul
înaintea ochilor tuturor păsărilor,

Prov. 6:27:

27 Poate cineva să ia foc în sân
fără să i se aprindă hainele?

Prov. 14:27:

27 Frica de Domnul este un izvor
de viață, ea ne ferește de cursele
morții.

Is. 33:15-16:

15 Cel ce umblă în neprihănire și vorbește fără vicleșug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge și își leagă ochii ca să nu vadă răul,

16 acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi.

Mat. 4:1-11:

1 Atunci, Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

2 Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.

3 Ispititorul s-a apropiat de El și l-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.”

4 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’”

5 Atunci, diavolul l-a dus în

sfânta cetate, L-a pus pe
streășina Templului

6 și l-a zis: „Dacă ești Fiul lui
Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci
este scris: ‘El va porunci îngerilor
Săi să vegheze asupra Ta; și ei
Te vor lua pe mâini, ca nu cumva
să Te lovești cu piciorul de vreo
piatră.’”

7 „De asemenea, este scris”, a
zis Isus: „Să nu ispitești pe
Domnul Dumnezeul tău.”

8 Diavolul L-a dus apoi pe un
munte foarte înalt, l-a arătat
toate împărățiile lumii și
strălucirea lor și l-a zis:

9 „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”

10 „Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.’”

11 Atunci, diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri și au început să-I slujească.

Mat. 26:41:

41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr,

este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

Luca 11:4:

4 și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator, și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”

2 Cor. 11:3,14-15:

3 Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este

față de Hristos. ...

...

14 Și nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.

15 Nu este mare lucru dar dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.

Iac. 1:14:

14 Ci fiecare este ispitit când este atras de pofta lui însuși și momit.

2Pet. 2:9:

9 înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuiți ca să fie pedepsiți în ziua judecății:

1 Cor. 10:13:

13 Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca să-o puteți răbda.